

הדכים
ומסילות
למבקשי
ה' בדדכי
העבודה
העולה
בית א-ר

אני צמא

יו"ר ע"י "נכספה" - איגוד בני הישיבות לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב ויע"א

דיבורי אמת מבארו של רהנחל נובע

לעזרד ליבי

אני צמא! מה עושים?

הדרך להתפלל כל יום את אותו שחרית אבל מחדש • האיזון בין הצורך לשלוט לצורך להיכנע • ומה אפשר ללמוד מ'מי מריבה'

מה לחול, והוא אכן ייחנה ממנו. אבל, לפעמים המצוקה של הילד כל כך גדולה, שרחמי האב גוברים והוא נכנע מהר מדי ונותן לו את מבוקשו. בכך לכאורה הילד הרוויח וקיבל את מה שרצה, אבל הפסיד את התהליך הפנימי שכל כך חשוב עבורו.

משה רבינו הצטווה לדבר אל הסלע, והכוונה הייתה לבקש בהכנעה מול היצור, בכדי

והולכים, והצורך בהכנעה מתמעט והולך. למעשה, אנו זקוקים לשניהם. כל אחד בביתו, מוטל עליו להיות מנהיג ושולט, ולא חלש ומתרפס. אבל כאשר הוא עומד מול אחרים, שהוא צריך מהם טובה או עזרה, לא מתאים לבוא בכח הזרוע והשליטה ולתבוע את הטובה או העזרה. כאן צריך להשתמש כח ההכנעה והנצרכות, ולבקש יפה.

כך גם בין יהודי לקונו. בעבודה היומיומית של המלחמה בין הטוב והרע, אסור להיות כנוע ושלימזל, אלא צריך להיאבק. להיות חזק ושולט, ולהכניע את הרע. אבל כאשר אנו עומדים מול ה' יתברך, ורוצים לקבל ממנו שפע של טוב, של חיים, ושל דבקות - צריך לעמוד בהכנעה ולבקש יפה. בלי שרידים ובלי דחיקת השעה.

מטה ודיבור

עם ישראל במדבר היה צמא למים. לא רק למים פיזיים, אלא גם ובעיקר למים פנימיים, שיחיו את הנפש. הם הרגישו יבשים וצמאים, והשתוקקו לכמה טיפות חדשות של חיות. מה עושים? פונים כמובן למשה רבינו, הצדיק שברור.

תפקידו של המנהיג מורכב משניים; מצד אחד יש בידו מטה שרומז על כח ושליטה, ומצד שני יש בידו את כח הדיבור, שרומז על רכות והכנעה. המטה נועד כדי להעמיד אותנו על המקום, ולנער אותנו מתוך הרע שדבק בנו. הדיבור נועד כדי לפעול עבורנו רחמים, ולהמשיך לנו שפע.

כמו ילד שבא לבקש מתנה מאביו. מה עושה אבא מסור? תחילה הוא דורש ממנו התנהגות יפה, בעניין פלוני ובעניין אלמוני. בכך הוא מעמיד אותו בצורה בריאה על מקומו, ואז, כאשר יקבל את מבוקשו, יתיה לטוב הזה על

הודי ניגש לרב ושאלתו בנפשו: כבוד הרב, איך אפשר כל יום להתפלל שוב את אותם תפילות; אותה שחרית, אותה מנחה, אותה ערבית. הסידור הרי לא משתנה, אלו אותם מילים ואותם תפילות, וזה אפילו קצת איך לומר משעמם? השיב לו הרב: יהודי יקר, הסידור הוא אותו סידור, אבל אתה לא אותו בנאדם!

בכל בוקר אנו פותחים את העיניים ליום חדש. יום חדש הוא עולם חדש, וחיים חדשים. נכון, הנתונים הם אותם נתונים; אותה דירה, אותה מיטה, אותה משפחה, ואתם שכנים וחברים. אבל החיים הם לא אותם חיים; הם מתחדשים ומשתנים מיום ליום ומאדם לאדם. אמור מעתה: אדם חי - הוא זה שהחיים שלו מתחדשים ומקבלים גוון חדש בכל עת.

מה באמת שונה? אם מבחוץ הכל אותו דבר, איפה נמצא השינוי וההתחדשות? התשובה היא בפנים. הלב שהוא מקור החיים של האדם, מקבל שפע אלוקי ורוחני חדש בכל יום ובכל נשימה, והוא זה שאחראי לשינויים הפנימיים בתנועת החיים. אינו דומה הלב של פלוני לזה של אלמוני, ולא הלב של אתמול ללב של היום.

איך מקבלים את השפע החדש הזה? לשם כך אנו זקוקים לשני כוחות; האחד מטה, והשני דיבור.

שליטה והכנעה

בכל אדם ישנם שני סוגי כוחות; כח של שליטה, וכח של הכנעה. התינוק כל כולו הכנעה ונצרכות. משגדל מעט, הוא כבר מתחיל לשלוט - על הבובה, על הצעצועים, ובהמשך על התינוק שתחתיו... ככל שהוא גדל יותר; מתינוק לילד, מילד לבחור, מבחור למבוגר - יכולת ויצר השליטה מתגברים

” איך אפשר כל יום להתפלל שוב את אותם תפילות; אותה שחרית, אותה מנחה, אותה ערבית. הסידור הרי לא משתנה, אלו אותם מילים ואותם תפילות

להמשיך מים חיים של תורה והתחדשות. תפקידו היה להשתמש במטה כדי להכניע את הרע שבעדה, ואחר כך לבקש ברחמים מול הצור ולהמשיך שפע. אבל מרוב רחמנותו ובראותו את המצוקה הרוחנית בה היינו שרויים, הוא טעה והחליף את היוצרות. ותחת לבקש ברחמים, הוא הכה במטרה והביא שפע.

אין לנו השגה בצדיקים, אבל תורה היא וללמוד אנו צריכים. יש סדר למשנה, ויש סדר לחיים. כל אחד רוצה וצריך שפע טרי וחיים חדשים, אבל יש צורה נכונה איך לעשות את זה. תחילה משתמשים במטה, ומתאמצים לעשות את מה שצריך. ואז, לתוך זה אפשר להמשיך שפע של תוכן וחיות, חדשים ועמוקים בכל פעם מחדש, רק כמובן בצורה של הכנעה של תחנונים. וכך נוכל לקום כל בוקר להתפלל את אותו שחרית של אתמול, אבל מחדש.

הקליפה הקשה...

אתה לא מבין שזה בכלל לא הנושא! עיקר מה שהיצר רוצה להשיג, זה דווקא את מה שאתה מתאר עכשיו... את 'ההרגשות השליליות' והמחשבות על אי השייכות לרוחניות וחיבור לשיי"ת, ועל זה, על 'הנפילה בדעת' צריך להילחם בכל הכוח, עוד יותר ממה שנלחמים על התאוות בעצמם, ושם צריך בעיקר לתת את הדעת, לא להתבלבל מהנפילות, ולדעת שאדרבה אם היצר כ"כ מתאמץ להפיל אותנו, כנראה שאנחנו 'מאוד מאוד' שייכים לקדושה, ולכן הוא כ"כ מתגרה בנו, ומנסה בכל כוחו לחבל בקשר שלנו לשיי"ת ולתורתו הק'. הנה בוא ותראה איך שר' נתן, ממש נוגע בדיוק בכל 'ההרגשות' שאתה מדבר אליהם....

יש 'שלוש קליפות' שמרחיקין את האדם מהשם יתברך, אחד מגיע אליו ומזיקו בראשו, ומכניס במוחו ודעתו מחשבות רעות, של ממון ושאר תאוות. ואחד מגיע אליו ומזיקו לליבו, ומכניס חמדה גדולה בליבו, שיחמוד מאוד לכל התאוות רחמנא ליצלן, אך אף על פי כן היה אפשר שיישאר בו איזה 'נקודה טובה' שעל ידי זה יחזור ויתגבר על תאוות הלב, ועל המחשבות שבמוחו. אבל יש עוד 'קליפה שלישית' שקשה מכולם, שעיקר עסקה להפיל את האדם ולהחליש דעתו, שיהיה נסוג אחור לגמרי ח"ו, מהשם יתברך... בבחינת "נזורו אחור"... שאומר לו מה לך לייגע עצמך אצל החסידים והיראים האמיתיים, מאחר שאתה אצלם זמן הרבה, ועדיין כל המחשבות רעות והתאוות הלב בתקפם, ולמה אתה מתייגע בחינם? שוב לאחוריק... 'קליפה זאת' היא הקשה מכולם, כמבואר אצלינו כמה פעמים... [לה"ל או"ח שבת ו. יב].

ישראל הקשיב לכל מילה שיצאה מפיו של חיים בשקיקה, הוא היה מאוד מופתע מהדברים, אף פעם הוא לא חשב שחלישות הדעת שמגיעה אליו מהנפילות היא חלק מהניסיונות שהיצר מנסה אותו, לא פחות מהנפילות בעצמם ובעצם אף הרבה יותר מכך...

אני חושב שהבנת... הוא אמר בקול שקט... זה פשוט עוד חלק מאותם הטעויות והבלבולים הנכלוליים של היצר, בע"ה עכשיו שאני יודע שכל 'ההרגשות' האלה מגיעים דווקא מהכיוון שלו כמו שר' נתן מבאר, אני יודע להזהר וימשיך להתעלות ולהתקרב לשיי"ת, בלי להתייחס לכל השקרים שלו, כי עכשיו התבהר לי בצורה הטובה ביותר, לאיפה אני באמת שייך ומחובר....

היה זה באחד מימי סוף השבוע של תחילת חודש 'תמוז', מחוגי השעון המשיכו להתקדם בעקביות, מבשרים על כך שבעוד דקות בודדות תחל השעה עשר, סדר א' היה בעיצומו, מרבית הבחורים כבר גדשו את ההיכל שקועים ועמלים בעומק הסוגיות, מעמיקים בדבריהם של רש"י ותוס', ומנסים להבין את 'החילוקים הדקים' וההגדרות העדינות בסברותיהם של הראשונים...

חיים ישב על מקומו בקדמת הבימה מנסה להתגבר על הקושי בהעדרו של 'החברותא', הוא חזר שוב על השורות בגמ' וסיכם לעצמו את 'השקלא וטריא', לפי ביאורו של רש"י בסוגיא, עוד בטרם הוא החל לעיין בדבריו של התוס' ישראל הגיע והתיישב לצידו, מה נשמע?! הוא שמח לבואו, כמה טוב לראות אותך!... כבר חשבתי שאולי שלא תגיע היום, אז התחלתי לעשות קצת 'חזרות', זה בסדר! גם אני חשבתי שאני לא יגיע... השיב לו ישראל כשדוק של אכזבה נשמע בקולו, קרה משהו?! שאל אותו חיים בדאגה, אהה... את האמת לא משהו מיוחד... מה זאת אומרת?! מה גרם לך כ"כ לירידה במצב רוח?..

תראה... אני כ"כ משקיע בלימוד וברא"ש, אני באמת רוצה להתעלות ולהתקרב לה', ופתאום אני רואה שאני שוב עושה את אותם טעויות, אז כנראה שאני לא בדיוק שייך לזה, ואני לא צריך לפתח שאיפות יותר מידי... לא שייך?.. כן! לא שייך! אתמול נסעתי לחתונה של קרוב משפחה באזור הדרום, במהלך הדרך נסעתי באוטובוסים שמרביתם של הנוסעים לא היו שומרי תורה ומצוות, ולמעשה לא בדיוק הצלחתי לעמוד בגדרים ובסייגים שהצבתי לעצמי מבחינת 'שמירת העיניים', והסתכלות במקומות שלא צריך להסתכל, והיו לי קצת נפילות... מה שאומר שאני לא בדיוק קשור כ"כ לעניינים של 'רוחניות', וחבל לי להתאמץ ולהשקיע בזה כ"כ הרבה, הרי ממילא שום דבר לא יעזור... כנראה שהחומריות והתאוות הם החלק היותר חזק אצלי, ואין לי מה לצפות יותר מידי לזה שיום אחד אני יהיה דבוק ושקוע אך ורק בלימוד ובאהבת השיי"ת ויראתו ...

חיים הקשיב לו בסבלנות, וניסה להזדהות עם התסכול העמוק שכבר מאתמול ממשיך ללוות אותו, תראה... אני ממש מבין את הקושי שלך... אבל אני חושב שיש לך כאן איזה 'טעות', אתה חושב שכל מה שהיצר רוצה ממך זה רק שתמשך אחרי 'החומריות והתאוות', ושם עיקר התמודדות שלנו, אבל

שאלה:

כשרואים בפרשיות האחרונות את כל החטאים של דור המדבר המרגלים המתאוננים וכו' זה מביא לידי חלישות הדעת, שאם הם שהיו כל כך קרובים להשם יתברך וזכו לקרבת השם מיוחדת ולגילויים גדולים, בכל זאת נפלו כל כך, אנחנו שנמצאים בתקופה של הסתר וחושך, איך נצליח לעמוד בנסיגות ולא נטעה בדרךנו חלילה.

תשובת אחד מחשובי הת"ח שליט"א:

חלישות הדעת, כשמה כן היא, חולשה של החלק הנכבד והחשוב שבנו - הדעת, ובוודאי חשוב למצוא עצות ודרכים לצאת ממנה פן חלילה ניפול בדעתנו, וכמובן שום דבר טוב לא צומח מנפילה זו. יחד עם זאת נזכור שעצם הדאגה והחשש רצויים, כפי שאמרו (ברכות ס.) "אשרי אדם מפחד תמיד" - ההוא בדברי תורה כתיב. מי לנו גדול מרב יהודה שבכה במסכת חגיגה (טו:), כשראה מה שנהיה לבסוף עם דואג ואחיתופל ואמר "אנן מה תהווי עלן".

והנה, ההסתכלות שלנו על חטאי הדורות הקדמונים לוקה בחסר, וכפי שכתב המשגיח הרב וולבה זללה"ה אודות לימוד הנביאים הראשונים, שראוי שילמדו אותם רק ילדים או תלמידי חכמים; ילדים המקבלים את הדברים בפשטות כמות שהם ולא מולידים מסקנות והשוואות, ולא ידך גיטא תלמידי חכמים המבינים את המקראות לאור דברי חז"ל הקדושים ולא מוצאים דברי תורה לדברי הבאי לפי עניות דעתם.

החפץ לטעום מעט מגילויי חז"ל אודות מעשי הקדמונים וההבנה הנכונה ביחס לניסוח החטאים החריף שבתנ"ך, מוזמן לעיין בספר 'אור הצפון' משיחות 'הסבא מסלבודקא' זצ"ל, וכפי שנכתב בהקדמה שם: "את המאמרים האלה ביסס מן על יסודות מדרשי חז"ל ודברי הקדמונים באגדה ובהלכה. הוא לא הביע שום רעיון אם לא מצא לו מקור ברביהם, שלא זו מהם כמלא נימא. יש לציין שהוא ראה בגישה מחשבתית זו פשוטו של מקרא ויסודות ההשקפה המקורית של תורת היהדות, וחייב כל אדם לחיות לפיה בהכרח ובמעשה".

בנוסף, גם אלו אשר חטאו בעוונות חמורים, לא היו אנשים פשוטים או ריקים כפי שנדמה. הקורא את פרק כ"א בספר מלכים ב' רואה את המלך הרשע מנשה כשפל שבאנשים, אך המעיין בגמרא (סנהדרין קב:) מוצא זווית מפליאה ושונה: "רב אשי אוקי אשלושה מלכים, אמר למחר נפתח בחברין, אתא מנשה איתחזי ליה בחלמיה אמר 'חברך וחבירי דאבוך קרית לן? מהיכא בעית למישרא המור ציא? אמר ליה לא ידענא. אמר ליה מהיכא דבעית למישרא המוציא לא גמירת וחברך קרית לן? אמר ליה אגמריה לי ולמחר דרישנא ליה משמך בפירקא, אמר ליה מהיכא דקרים בישולא. אמר ליה מאחר דחכימתו כולי האי מאי טעמא קא פלחיתו לעבודת כוכ' ביס? אמר ליה אי הוות התם הוות נקיטנא בשיפולי גלימא ורהטת אבתראי".

רב אשי זכה לעמוד על טעותו, ונתגלה לו בחלום שאינו רשאי לקרוא למנשה המלך "חברנו". די בכך בכדי להבין שלא הכל אנחנו מבינים...

צד אחר של המטבע הינו התבנה שאכן בגלל שאנחנו נמצאים בתקופה של הסתר וחושך, כפי שכתבת, דווקא לכן יש חשיבות גדולה בהרבה לכל נקודה של בחירה בטוב, ולכל ניצוץ של אמת שכבשנו ודבקנו בו.

אין הקדוש ברוך הוא בא בטרונאי עם בריותיו. אם בדורנו הטשטוש מתרבה והקושי גדל, כך ממש גדל הערך של מה שאנחנו עושים, וכפי שאמר רבינו האר"י הקדוש לרבי חיים ויטאל זצ"ל, כשתמה בפניו על ההפלות הגדולות שאמר על נשמתו של מהר"י: שאין גדלות הנפש תלויה אלא לפי הקושי שלו להתגבר על היצר שמעשה קטן מאוד בדורנו (בדורו של האר"י כ"ש עכשיו) שקול בכמה מצוות גדולות מדורות הקדומים, כיון שהסטרא אחרא גברה מאוד מאוד לאין קץ (שער הגלגולים לח).

הצד השלישי הוא כמובן לדעת ולזכור "אל תאמין בעצמך עד יום מותך", ובעיקר העצה הגדולה והמקיפה והחסינה שנתן רבינו הקדוש להינצל מכל מכשול וטעות (ליקוטי מוהר"ן תניינא סי' י"ב): "ועיקר היהדות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות, ולהסתכל בכל דבר שעושה, שיהיה שם השם יתברך, ולבלי להשגיח כלל על כבוד עצמו. רק אם יש בזה כבוד השם יתברך יעשה, ואם לאו - לאו, ואוי בוודאי לא יכשל לעולם!"

אדרבה, העובדה שדור דעה נכשל למרות כל הגילויים וההשגות מלמדת אותנו שלא בזה תלויה ההצלחה. דווקא המכיר בכך שהוא חי בחושך, מסוגל לאחוז בידים ולהישען על כתפם של החכמים הצדיקים שכן זכו לאור הגנוז בתורה, וכך להינצל מכל רע ולהגיע למה שלשמו נשלח לכאן.

ואחר שלושת הצדדים הללו כדאי להביט לאחור ולהבין נקודה חשובה המלווה אותנו כל ימינו. המשוואה בה נפתחה השאלה: "כשרואים... זה מביא לידי חלישות הדעת" אינה דבר נקודתי, שכעת בהתבוננות בדברי רבותינו פתרנו.

משוואה זו קיימת ותישאר קיימת לעולם, ורק תוכן אותן שלוש נקודות דות "... מתחלף בין אדם לחברו, ובאותו אדם מיום ליום ומתקופה לתקופה. זו אחת מעצות היצר הרע להפיל אותנו בדעתנו, ואם רק נזכור זאת אזי נבין מיד שגם ללא תשובה מנומקת מדוע משוואה מסויימת זו שעלתה בלבנו היום אינה נכונה, מה שבדוראי נכון הוא שאין כל צורך להתרגש ולהאמין לאותה הטעייה ולאותו ניסיון הפלה. כל שעלינו לעשות הוא להמשיך לעשות את שלנו, להתפלל וללמוד ולהתפלל ולהפציר לזכות למלא את תפקידינו ולגלות את חלקנו, אך לא לפחד ולא להיבהל כלל.

על ידי חקת התורה נטהר הלב!

ועל כן על ידי פרה אדמה חקת התורה על ידי זה מטהרין ומבטלין טמאת מת שעל ידי שמאמינן בבחינת חקת התורה, כי פרה אדמה הוא חקת וזה בחינת מקיפים שאי אפשר להבינם שהם בחינת חקת התורה שאי אפשר להבין טעם הדבר כמו פרה אדמה שטמא טהורים ומטהר טמאים כשמאמין שאלו החקירות הם בשכל המקיף העליון שאי אפשר להבינו מזה בעצמו מאידך המקיפים וזוכה שיתגלה לו הארת השכל מה שאפשר לאנושי להבין. ועל ידי זה נטהרין מכל הטמאות, כמו שכתב רבנו שעקר הטהרה על ידי תנועת השכל. כי על ידי תנועת השכל נטהר הלב.

מעט
דבש

דגה אודו עיני
כי טעמתי מעט
הדבש הזה

נקודה מהחיים

הרב אריה יקל שליט"א

ביתר-עילית

ה'שאיפות': כשאגדל אהיה 'גדול הדור' הבא, היחזון איש' של הדור, התמדה ושיקיעות בתורה כמו כל גדולי ישראל, מחשבות אלו היוו הרקע בימי ילדותי, על זה גדלתי וחונכתי, לשאוף לגדולות, להתמיד בלימוד בשקיעות גמורה 'כמו בסיפורים', להיות ירא שמים המתדבק ביוצרו כדמויות ההוד של הדור הקודם, ולמסרה ממוקדת זו כוון מרכז שאיפת חיי.

אין אחד שלא יודעה איתי ברצונות טהורות אלו שבערו בקרבנו בימי ילדותנו ובחרותנו הצעירים, הלב היהודי השוכן בתוכנו כוסף ומשתוקק בתבערת אש לדרגות הגבוהות ביותר, ורוצה להגיע לרום המדרגות בשלימות גמורה.

'החיכוך': אם אפשר לקרוא את לזה כך, התחיל בשנות הבחורות כשהחיים מתחילים להראות את החלקים של ההתמודדות, אך למרות זאת הצלחתי להמשיך לשאוף על אף כל הקשיים, אך כמה שנים אח"כ אחרי החתונה, כשהחיים לא תמיד נראים חלקים ונעימים 'כמו בסיפורים', נעלמה אותה תמימות נעורים והשאיפה לגדולות, ומשם הייתה הדרך קצרה לקבוע את עצמי בריבוע, כך אני נראה וכך אראה גם בשנים הקרובות כנראה.

אם אפשר להגדיר בנהירות את מסלול החיים של כולנו, זה בערך במסלול הזה, בהתחלה כולם משתוקקים ברצונות עזים לכבוש את הפסגה, להיות לא פחות מ'גדול הדור' הבא, אך בהמשך כשנוכחים שהחיים בזה העולם מורכבים מהתמודדויות שלא חלמנו עליהם, לאט לאט מצטננות השאיפות, והחלום המתוק נגוז ונעלם...

ה'כילים': המתנה הראשונה שקיבלתי אצל ספרי רביה"ק הוא עצם התקווה והרצון העז להגיע לרום גבהי המעלות, אם רק בילדותי חלמתי לגדול 'חזון איש', אחרי שהתקרבותי התחלתי מחדש לרצות ולהאמין שאני יכול לזכות לזה, המושגים של שאיפות שרביה"ק מחדיר בנו מרוממות ביותר, מושגים שכלל לא ידענו על קיומם לפני כן, מדרגות שלא ידענו בכלל שהם קיימים.

אך ההבדל הוא שאצל רביה"ק יחד עם התקווה והמושגים הגבוהים מגיעה בחבילת מעטפת ה'כילים' איך באמת לזכות לזה, כלים שלא נמצאו כמותן בכל העולם כולן. דרכים ועצות איך להתמודד בכל מצב והתמודדות, איך לעבוד את

בן ישיבה יקר,
10 דקות יש לך?

נכספה

סוד לימוד שבתי קצר בספר הקדוש
שיחות הר"ן להרה"ק מהר"ן מברסלב
עם הגרלות חכיות של אלפי שקלים בחודש!

מיקום: רמת השרון, רמת השרון
בניסוי נדרים פלום
03.50.111.06

ה' בכל מצב ומכל מצב. אמונה ברורה בהקב"ה והכרה המוחשית בכוח התפילה, ומבט נכון על כל מצב בחיים, כלים שדרכם אפשר באמת להתקדם ולהעלות במעלות עבודת הבורא לזכות לכל הטוב שרק יש בעולם.

יחד עם 'מעטפת' של אמונה, התעוררות והתחזקות המותאמים אליך אישית בכל מצב שהוא, שתמיד בכל מצב ומכל מצב שהוא אני מרגיש עדיין קשור ושייך, כך באמת זוכים לכבוש את הפסגה ולהגיע למדרגות הגבוהות ביותר שלא יכולנו בכלל לחלום עליהם.

המחדש בטובו

חדשות ועדכונים מהגעשה ונשמע

עד השעות הקטנות של הלילה, במהלכו התבררו יסודות עמוקים בעבודת ה', אך כל זה לא הפריע במאום לתפילת שחרית היוקדת שהתחילה בשעה מוקדמת. הדיבורים הבהירים בקירוש בבוקר, השיחה היסודית ב'עונג שבת' אח"צ, וסיפור החיים המטלטל שנשמע מפי אחד המשפיעים ב'סעודה שלישית', וכמובן השיחות במהלך הסעודות היוו חלק מהפסיפס המרהיב של השבת התאחדות ההיסטורית שעור תיזכר לדורות.

פעמי ר"ה תשפ"ו הקרב ובא כבר נשמעים בפתח, ובאיגוד בני הישיבות 'נכספה' מתחילים כבר כעת בהכנות למתחם בני התורה באומן, פרטים יבואו בקרוב א"ה. כאן המקום להזכיר לכאלה ששהו במתחם ב'ה' תשפ"ו, ולא סידרו את עניין התשלום מתבקשים לעשות זאת בהקדם.

בשפע והרחבה, כך במהלך כל השבת הושקעו כוח ומח רב, בשימת לב על כל הפרטים הקטנים, כדוגמת מודעות מפוארות שהוסיפו לאווירה המרוממת בלאו הכי שנתלו על הקירות, ערכה מיוחדת שחיממה את הלב הונחה לכל אחד על מיסתו עם הגעתו, ועוד עשרות פרטים שהרכיבו את הנוחיות ונעימות של השבת.

אם את חלק הגשמי אפשר לתאר, אך את סדרי השבת, חלק ההתעלות השמחה והחיות נוכל רק להזכיר רק כמהן דמיוני במחוג, התפילות הבערות בהתלהבות, הסעודות המרוממות, הזמירות והריקודים, השיחות עם טובי המשפיעים, השיחות בעבודת ה' בין הבחורים במהלך כל השבת, אלו דברים שלמעלה מכל תיאור גשמי.

בליל שבת אחר הסעודה התקיים שבת אחים

איה העט והסופר לתאר מקצת מן המקצת מה שהתחולל לפני כשבועיים בשבת התאחדות' ההיסטורית בזכרון 'יעקב' פרישת שלה, אך פטור בלא כלום אי"א והבאנו כמה ניצוצות אור ממה שקרה שם.

כבר בצהרי ע"ש"ק האוטובוס העלה אל קרבו את עשרות הבחורים מכל רחבי עולם הישיבות שבאו ונקבצו בלב נרגש מכל רחבי הארץ, במטרה להתעורר ולהתחדש בעבודת ה', 'לעורר ליבי' לעבודת ויראת ה', עשרות בחורים מובחרים שהכוונה והמטרה המשותפת ביניהם אחת היא, להתחדש ולהתעורר בעבודת ה' בחיות ושמחה כרצונו ית'.

עם הגעת הבחורים למתחם המיוחד קיבל את פניהם מתחם מאובור ונח, 'טועמיה' כיד המלך,

י"ל ע"י ארגון 'נכספה' איגוד בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

לתרומות בנדבים פלום < איגוד בני הישיבות 'נכספה' | להנצחת שמות ושמות ניתן להתקשר לס' 053-311-6547 | לקבלת העלון במייל: a0799400036@gmail.com | להעדרות האדוות ניתן להשאיר הרעה בקו נכספה בא" 06-111-06-03-50-03 | טלוחה 3 6 ובארה"ב 1-605-4776815

